

Sygn. akt I ACa 1010/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Grzegorzcyk
Sędziowie:	SSA Tomasz Szabelski SSO del. Elżbieta Zalewska - Statuch (spr.)
Protokolant:	stażysta Joanna Płoszaj

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. K.**

przeciwko **Gminie Miastu S.**

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 27 czerwca 2012 r. sygn. akt I C 2344/11

1. oddala apelację;

2. przyznaje adwokat M. K. kwotę 3.321 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden) złotych brutto za udzieloną a nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym i nakazuje wypłacić powyższą kwotę ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku.

Sygn. akt I ACa 1010/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Płocku w sprawie z powództwa T. K. przeciwko Gminie S.

o zadośćuczynienie oddalił powództwo i nie obciążył powoda kosztami procesu. Sąd orzekł także o kosztach należnych pełnomocnikowi tytułem pomocy prawnej świadczonej wobec powoda z urzędu oraz o należnościach przysługujących świadkowi (wyrok k. 85).

Powyższy wyrok zapadł na podstawie poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny co do zasady podzielił i przyjął za własne, a z których wynika, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21 kwietnia 2005 roku nr (...) powód T. K. został uznany za trwale częściowo niezdolnego do pracy i że jest najemcą lokalu nr (...) położonego przy ul. (...) w S. o pow. 18m⁽²⁾, który jest własnością Gminy Miasta S..

Sąd ustalił, że Gmina Miasta S. przystąpiła do remontu budynku przy ul. (...) ponieważ T. K. nie godził się na dobrowolne opuszczenie lokalu na czas remontu, więc Sąd Rejonowy w Sochaczewie wyrokiem z dnia 2 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt I C 75/09 zobowiązał go do opróżnienia lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w S. wraz ze wszystkimi rzeczami do niego należącymi i przeniesienie się na koszt Gminy Miasta S. - Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej do lokalu zamiennego wskazanego przez Gminę - na okres trwania remontu lokalu, jednak nie dłuższy niż okres 1 roku do dnia opróżnienia lokalu. Apelacja powoda została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 20 stycznia 2010 roku - sygn. akt IV Ca 842/09.

W wykonaniu powyższego wyroku strony w dniu 17 lutego 2010 roku zawarły aneks do umowy najmu lokalu. Na jego mocy pozwany oddał powodowi do używania na czas określony od dnia 17 lutego 2010 roku do dnia 16 lutego 2011 roku lokal zamienny nr (...) położony przy ul. (...) w S. o pow. 21,37m².

Stan techniczny lokalu zamiennego był zły. W lokalu panowała wilgoć. W mieszkaniu była zła wentylacja, nieszczelne okno, odpadał tynk ze ścian. Występowały też problemy z powodu niesprawnie działającej kanalizacji i pieca centralnego ogrzewania.

Pismem z dnia 7 maja 2010 roku powód wystąpił do pozwanej Gminy o dokonanie prac remontowych lokalu zamiennego. Uzyskał odmowną odpowiedź.

Pismami z dnia 11 lutego 2011 roku., 28 marca 2011 roku, 8 kwietnia 2011 roku i 30 maja 2011 roku pozwana wezwała powoda do zawarcia umowy aneksu przedłużającej najem lokalu zamiennego do czasu zakończenia prac modernizacyjnych. Ponadto, pismem z dnia 2 lutego 2011 roku zaproponowała powodowi lokal zamienny nr (...) położony przy ul. (...) w S..

W dniu 22 lutego 2011 roku lekarz specjalista chirurgii ogólnej dr n. med. J. M. stwierdził u powoda zaburzenia o charakterze reumatoidalnym.

Powód T. K. w okresie od 10 sierpnia 2011 roku. do 23 września 2011 roku przebywał na Oddziale Psychiatrycznym ZOZ „ Szpitala (...) w S.". Rozpoznano u niego organiczne zaburzenia osobowości i nastroju, organiczne zaburzenia urojeniowe i niedosłuch obu stronny. W karcie informacyjnej leczenia szpitalnego wskazano, iż to piąta hospitalizacja powoda na oddziale psychiatrycznym. Ponadto, że powód pozostaje pod stałą opieką Poradni (...). Wyjaśniono, że powód swoją postawę urojeniową w stosunku do środowiska tłumaczy ciężką sytuacją socjalno-bytową, głównie mieszkaniową. Wcześniej powód przebywał na tym oddziale ok. 5-6 lat temu z powodu urazu głowy. Wówczas zalecono mu wizyty kontrolne co 2 miesiące. Powód nie podjął leczenia.

W grudniu 2011 roku pozwana udostępniła powodowi lokal nr (...) przy ul. (...) w S.. Powód przeprowadził się do tego lokalu dopiero w dniu 11 kwietnia 2012 roku, gdyż miał zastrzeżenia do jego stanu technicznego.

Obecnie T. K. jest rencistą. Otrzymuje rentę w kwocie 839,04zł miesięcznie. Odczuwa dolegliwości związane z marnięciem nóg. Choruje z powodu reumatyzmu. Pozostaje pod pieką Poradni (...).

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał powództwo za niezasadne.

Oceniając zgłoszone roszczenie w oparciu o art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. Sąd stwierdził, że powód nie wykazał, iż występuje związek przyczynowy pomiędzy jego obecnymi schorzeniami, tj. problemami układu krążenia i zdrowia psychicznego, a faktem zamieszkiwania w lokalu zamiennym. Istnienia rozstroju zdrowia nie potwierdzają zaświadczenie lekarskie i karta leczenia szpitalnego. Wprawdzie wskazują one na występowanie u powoda schorzeń związanych z układem krążenia i zdrowiem psychicznym, ale z dokumentów tych nie wynika od kiedy schorzenia te występują u powoda i czy na ich powstanie lub rozwój miały wpływ warunki panujące w lokalu zamiennym. Zwłaszcza, że pobyt powoda na Oddziale (...) był jego piątą hospitalizacją. Zamieszkiwanie w złych warunkach lokalowych może, ale nie musi skutkować problemami zdrowotnymi. Obowiązek udowodnienia tych okoliczności spoczywał jednak na powodzie, zgodnie

z art. 6 kc, a skoro powód temu obowiązkowi nie sprostał to bezprzedmiotowe jest omawianie dalszych przesłanek niezbędnych do przyznania zadośćuczynienia.

Sąd - mając na względzie sytuację materialną i zdrowotną powoda - nie obciążył go kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c,

Zgodnie z wnioskiem pełnomocnika powoda Sąd przyznał mu wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu w wysokości wynikającej z § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, tj. w kwocie 3.600 zł powiększonej o należny VAT.

Sąd przyznał także świadkowi G. D. zwrot kosztu przyjazdu na rozprawę w dniu 27 czerwca 2012 roku w kwocie 32 zł. (uzasadnienie k.87-89).

Powyższy wyrok powód zaskarżył w części oddalającej powództwo.

Strona apelująca zarzuciła wyrokowi sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegająca na błędnym przyjęciu, iż powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy jego obecnymi schorzeniami a faktem zamieszkiwania w lokalu zamiennym nr (...) położonym przy ul. (...).

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (apelacja k. 95 – 99 i jej uzupełnienie k. 114 – 115)

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc - sformułowanego przez powoda reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika w sposób nienawiązujący bezpośrednio do tego przepisu prawa - nie wystarcza twierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych wyłącznie w oparciu o własne przekonanie skarżącego, że stan faktyczny nie odpowiada rzeczywistości.

Skarżący w treści apelacji uchylił się od wskazania w oparciu o jakie środki dowodowe i przy zastosowaniu jakich reguł logicznego myślenia Sąd I instancji winien był przyjąć istnienie związku przyczynowego pomiędzy zgłaszanym przez powoda pogorszeniem jego stanu zdrowia a złymi warunkami lokalowymi.

Skarżący posługując się wyłącznie argumentami juredycznymi powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd negując istnienie tego związku i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2004 roku

II CK 369/03 publ w LEX nr 174131).

Tymczasem Sąd Okręgowy - uwzględniając zasady doświadczenia życiowego - wskazał w sposób zaprezentowany w uzasadnieniu (k. 88v) przyczyny dyskwalifikujące przedstawione przez powoda zaświadczenie lekarskie i kartę leczenia szpitalnego.

Powód natomiast - w świetle obowiązującej zasady kontrydiktoryjności procesu cywilnego – nawet w treści apelacji nie wyjaśnił powodów dla których należało przyjąć, iż wcześniejsze hospitalizacje w Szpitalu (...), poprzedzające jego piaty z kolei pobyt w tej placówce w okresie od 10 sierpnia 2011 roku do 23 września 2011 roku z rozpoznaniem organicznego zaburzenia osobowości i nastroju oraz organicznych zaburzeń urojeniowych są „bez znaczenia dla tej sprawy”.

Powód nie wskazał także przyczyn pozwalających na wykluczenie z dostateczną dozą prawdopodobieństwa możliwości istnienia powiązania między ostatnim pobytem w Szpitalu ze skutkami wypadku jakiego doznał 5-6 lat temu, związanymi z pęknięciem czaszki i zaniechaniem przez niego kontroli swego stanu zdrowia.

Poprzednie hospitalizacje mają więc znaczenie dla dokonanej przez sąd I instancji oceny materiału dowodowego z uwagi na rodzaj rozpoznania głównego i rodzaj objawów z powodu których powód trafił na oddział jakimi były halucynacje wzrokowe i słuchowe, tym bardziej że z przedstawionej karty leczenia szpitalnego nie wynika, by u powoda zdiagnozowano załamanie nerwowe spowodowane wyłącznie trudną sytuacją mieszkaniową.

Podobnie powód nie udowodnił, by na powstanie choroby układu krążenia, która może występować także jako schorzenie samoistne, miały wpływ wyłącznie warunki w których zamieszkiwał wedle poczynionych przez Sąd ustaleń.

Również wystąpienie objawów tej choroby w okresie zamieszkiwania powoda w przedmiotowym lokalu nie świadczy o istnieniu takiego związku jeśli nie jest znana długość czasu rozwoju choroby do ujawnienia się jej objawów, a przeprowadzenia takiego dowodu powód Sądowi nie zaproponował.

W kontekście powyższego uzasadnione były poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, ich ocena, jak i wyprowadzone z nich wnioski o niezasadności żądania zadośćuczynienia w oparciu o art. 445 § 1 kc w związku z art. 444 § 1 kc, które Sąd Apelacyjny podziela, przyjmując jako własne.

Z tych przyczyn apelacja powoda na podstawie art. 385 kpc podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Na podstawie § 2, § 13 ust 1 pkt 2 w związku z § 6 pkt 6, § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zm.) przyznano pełnomocnikowi powoda z urzędu zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, w tym VAT.